

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Београд, Коче Поповића 9/П
Број: 03-1388
Датум: 02.06.2022

На основу члана 18. Закона о кинематографији, а у складу са Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе, Филмски центар Србије, расписао је и објавио у дневном листу *Вечерње новости* дана 02. марта 2022. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2022. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова.

Рок за доставу пријава био је 02. април 2022.

Комисија Филмског центра Србије, у Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова (у даљем тексту: „*Комисија*“) у саставу: Николина Вучетић-Зечевић, Драган Маринковић, Коста Пешевски, Драган Јеличић и Игор Онич, образована и именована решењем Министарства културе и информисања бр.119-01-60/2022-03 од 28.03.2022. године, донела је дана 02.06.2022. године следећи предлог по:

**КОНКУРСУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ И СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА
У КИНЕМАТОГРАФИЈИ ЗА 2022. ГОДИНУ У КАТЕГОРИЈИ
СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОИЗВОДЊЕ ДОМАЋИХ
ДУГОМЕТРАЖНИХ ИГРАНИХ ФИЛМОВА**

На конкурс је пријављено укупно 19 пројекта.

На првом састанку Конкурсне комисије одржаном 14 априла 2022. године, за председницу комисије изабрана је Николина Вучетић-Зечевић, и договорен је начин рада комисије и динамика одржавања састанака. Одлучено је да до наредног састанка сви чланови комисије прочитају комплетну документацију пријављених пројеката, након чега ће на другом састанку Комисије заједнички разговарати о свим пројектима.

На другом састанку Комисије одржаном 5. маја 2022. године, након што су сви чланови прочитали комплетну документацију, уследила је анализа појединачно сваког пројекта у складу са критеријума из члана 18. Закона о кинематографији и члана 3. Уредбе о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе.

Након детаљне анализе свих пријављених пројеката, Комисија је сачинила ужу листу пројеката, а у циљу разјашњења одређених недоумица, одлучила је да за пет пројеката на разговор позове редитеље и продуценте истих.

На трећем састанку Комисије одржаном 13. маја 2022. године, Комисија је учествовала у разговорима са ауторима и продуцентима пројеката у складу са договором са претходног састанка. Чланови Комисије расправљали су и оцењивали пројекте који су се нашли на ужем

избору, разматрајући, како саму конкурсну документацију тако и вербалне експликације пројеката од стране ауторских тимова. Након тога су у складу са критеријумима прописаним одредбама Закона о кинематографији и Уредбе о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе, донели предлог пројеката које предлажу за подршку. Сагласно важећој процедури, састављен је и предлог износа средстава.

Комисија предлаже да буде подржано пет (5) пројеката, и то према следећем редоследу:

ДЕЦА ПЕВАЈУ ХИТОВЕ

Редитељка: Мина Ђукић

Продуцентска кућа: SENSE PRODUCTION

Предложени износ: 37.000.000 РСД

Други филм Мине Ђукић, награђиване редитељке филма *Непослушни*, је реквијем о земљи које више нема из визуре два детета, најбоље другарице Миле и Јоване! Док девојчице сањају о заједничком наступу на такмичењу под називом *Деца певају хитове*, око њих се буди рат који ће њихову генерацију обележити заувек. Лепоте и ужаси одрастања у Југославији 90-тих у триптиху ауторкиних сећања лишена су патетике, памфлетизма, пропаганде и обећавају нам духовит али и потресан филм.

Ово је филм о деци намењен одраслима, филм о сликама која су деца видела, а никада нису смела да их виде, и о онима које нису али о њима слуте, али изнад свега пред нама је филмски пројекат о пријатељству за цео живот. И можда данас, у сенци рата који потреса Европу, је важнији него икада.

Пројекат је до сада препознат и подржан на конкурсима *Филмског центра Србије*, за суфинансирање развоја сценарија и развоја пројекта, као и на конкурсима потпрограма *МЕДИА програма Креативна Европа* и комисија сматра да редитељско продуцентски тандем ће пред публику донети филм сасвим посебне поетике чији домети у домаћој кинематографији се неће мерити само у домаћим већ и европским круговима.

Пројекат у целости испуњава све критеријуме овог Конкурса и оне прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије* - и Комисија га предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

СЛОБОДА ИЛИ БАРБАРИЗАМ

Редитељ: Желимир Жилник

Продуцентска кућа: PLAYGROUND PRODUKCIJA

Предложени износ: 18.000.000 РСД

Желимир Жилник ствара свој нови филм на остацима откривених делова свог никада завршеног филма, прво забрањеног па потпом и изгубљеног, *Слобода или стрип* који је настајао у продукцији Неопланте 70-тих година, на тему која овог великог аутора окупира његов читав филмски опус - а то су људске слободе као једино исходилште коме треба тежити. Изнова нам храбро указује филмским језиком на друштвене, политичке и економске теме уназад пола века, стварајући тиме не само кинематографско дело верујемо велике важности како за национални и међународни културни простор, већ и сведочанство драгоценост за разумевање нашег народа и његове историје.

Кроз главног јунака Бориса, презадуженог педесетогодишњака на чијем рођендану на обали Дунава се окупљају три генерације његове петочлане породице, необичне по много чему, Жилник не скрива ништа ни о времену у коме они живе, ни данас ни пре педест година, нити о иједном актеру, напротив - бави се њиховим проблемима и питањима на начин који смо то могли видети у његовим најбољим филмским делима инспирисаних принципима италијанског неореализма.

Пројекат је препознат и подржан на конкурсима *Филмског центра Србије* за развој пројекта, као и на истоименом конкурсима *Филмског центра Словеније* те конкурсима потпрограма *МЕДИА програма Креативна Европа* и комисија га са особитим задовољством предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу јер у целости испуњава критеријуме Конкурса и оне прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*.

SORELLA DI CLAUSSURA

Редитељка: Ивана Младеновић

Продуцентска кућа: ДУНАВ 84

Предложени износ: 24.000.000 РСД

Нови филм, вишеструко награђиване редитељке аутентичне постике, Иване Младеновић кроз однос две жене приказује свет музике, славних и њихових обожавалаца, говорећи о неуништивој потреби за љубављу и пажњом.

Лилијана, одрасла у религиозној и сиромашној породици којој у најранијем детињству хришћанску фигуру замењује ликом популарног југословенског музичара, чијем култу се посвећује с фанатизмом, и разуздана румунска певачица Вера, која покушава да помогне Лилијани нудећи јој свој рецепт за успех, главне су јунакиње будућег филма. Две жене иако су обе изгубљене у својим процесима еманципације суштински су два потпуно различита свет, које у свој својој сложености инкарнирају два потпуно различита принципа “феминизма” у вешто написаном сценарију.

Чак и када се дотакне тешких тема, као што су: завист, мржња, депресија и сиромаштво; хумор преовладава кроз иронију апсурдних тренутака из њихових свакодневних живота а редитељска експликација нам приближава свој аутентичан редитељски приступ и постојећу у којем се ослања на принципе *Црног таласа* у српској кинематографији, на којем је одрасла редитељка, поштујући притом естетику социјалног реализма у румунској кинематографији, под чијим утицајем се академски образовала.

Пројекат је развијан на радионици *Cinemart* у Ротердаму где је освојио и *APTE Кино* награду, а подржан је од стране *Филмског центра Србије* на конкурсима за развој сценарија и развој пројекта, као и на румунском *ЦНЦ*-а за развој пројекта и за продукцију.

Комисија предлаже пројекат у складу са свим критеријумима Конкурса и оних прописаних *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*.

OFFWORLD

Редитељ: Лазар Бодрожа

Продуцентска кућа: МИР МЕДИА ГРУП

Предложени износ: 23.000.000 РСД

Један од заокруженијих сценарија на конкурсима свакако је *Offworld*, као природни наставак успешног СФ филма *Едерлези Рајзинг* редитељско-сценаристичког тандема Бодрожа-Војнов.

Пројекат гарантује развијање свих ауторских и стилских преокупација присутних и у првом филму. Донекле и динамичнији него „Едерлези Рисинг“ јер се, занимљивим концептом виртуелне стварности у свемиру, разбија монотонија класичне опере чији су протагонисти обично мали човек и бесконачно пространство. Овде је више у питању свемирска мелодрама, или љубавни четвороугао у који се повремено уметна ејлиеновски моменат.

Готово идентична комисија је и пре пола године препознала квалитет и потенцијале овог пројекта, али је тада конкуренција била оптрија и у оквирима овако захтевног филмског жанра. Сада је, међутим, комисија одлучила да подржи филм јер су неки ситнији недостаци отклоњени, тако да је превладало мишљење да *Offworld* може надмапати *Едерлези Рисинг*, како у погледу успеха у домаћим биоскопима, тако и још присутнијим пласманом на специјализоване фестивале и биоскопска тржишта у свету.

Пројекат у целости испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије* и овим Конкурсом и комисија га предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

ПОЧНИМО ЉУБАВ ИСПОЧЕТКА

Редитељ Милутина Петровића

Продуцент: FAME SOLUTIONS

Предложени износ: 38.000.000 РСД

Живот Бети Ђорђевић је филм по себи. Сценаристкиња Ана Јанковић успела је да тај живот преточи у динамичну и узбудљиву филмску причу, која се протеже од Другог светског рата па све до наших дана.

У фокусу је турбулентни брачно-креативни однос Бети и Боба, који у многочему подсећа на њихове прекоокеанске парњаке Ајка и Тину Тарнер, али овај филм веома вешто додирује и актуелну политичку ситуацију у Југославији, касније и Србији, као и наличје естраде и њене везе са службама широм бивше СФРЈ.

Редитељ Милутин Петровић доказао је прошлогодишњим остварењем *Печиста крв*, после низа филмова са минималним буџетом, да може да ради и скупе, костимиране пројекте, тако да комисија није имала дилему како ће се снаћи у овом, можда и захтевнијем пројекту. Скепса која прати недовољно продуцентско искуство филмске куће отклоњена је изузетним копродукционим потенцијалом пројекта, који би уз већ постојеће уговоре и писма о намерама, могао наићи на топао пријем на конкурсима за мањинске копродукције, пре свега у Хрватској, Северној Македонији и Словенији.

Најзад, комисија је сматрала да после низа биографских филмова о познатим певачима народне музике који су или реализовани (*Тома*) или у процесу реализације (Џеј, оба Шабана), српска кинематографија заслужује да има филм и о једној од највећих (уз Лолу Новаковић и Наду Клежевић) дива плагер и цез сцене.

Како пројекат у целости испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије* и овим Конкурсом, и комисија га предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

Пројекти који се не предлажу за подршку:

УСУД

Редитељ: Стефан Малешевић

Продуцентска кућа: SET SAIL FILMS

Оригинална филмска прича о ограничениости људске спознаје кроз однос два брата. Након смрти родитеља један брат, Младен, одваја своју половину имања од другог брата, Радована, и крене му све по злу, те тако киван на своју судбину креће у потрагу за Усудом, божанством које одређује судбине како би нашао одговоре за своју несрећу.

Пројекат чији сценарио је заснован на митској традицији у духу магиског реализма, прави храбар избор одлуком да језик којим ће јунаци будућег филма говорити буде старословенски, и изнад свега говори о снази и јединственој редитељској визији коју код талентованог Малешевића смо видели и у претходном, дебитанском, филму Мамонга.

Пројекат се нашао у најужем избору комисије међу јаком конкуренцијом аутентичних филмских пројеката и редитељских поетика те уз чињеницу да средства којима комисија располаже су ограничена комисија је извесну предност дала другим пројектима који су у већој мери испуњавали критеријуме конкурса прописаних *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије*.

Због тога га комисија не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу, али недвосмислено препоручује наредној комисији на овом Конкурсу.

ПОСЛЕДЊИ ПИРАТИ

Редитељ: Радивоје Андрић

Продуцентска кућа: YODI MOVIE CRAFTSMAN

После вишегодишњег одсуства са филмске сцене Радивоје Андрић се вратио ове године у великом стилу филмом *Лето када сам научила да летим*, који обнавља традицију онога што се некад звао *омладински* филм, поставши притом најгледанији филм године. То је свакако сјајна препорука за још један пројекат намењен младима у чијем је у фокусу све активнија српска реп сцена.

Амбициозно замишљен мјузикл са елементима мета-филма (снимање филма у Београду, однос према Авала филму, филмској пиратерији итд.), има све одлике остварења које би се допало публици, вероватно и критици, можда не толико фестивалима. Проблем би могао да настане једино уколико се не би пронашла два довољно талентована касна типејцера за главне улоге, јер читав филм почива на њима. Но, то није било пресудно да комисија, после дугог разматрања, не подржи овај пројекат, који је свакако вредан пажње.

Пресудило је то што су више гласова комисије имала два филма који кокетирају са мјузиклом (*Деца певају хитове*, *Почнимо љубав испочетка*), али можда понајвише због тога што исти продуцентско-редитељско-сценаристички тим стоји и иза филма *Муње 2*, који је у скорије време подржан на *Конкурсу за суфинансирање производње жанровски одређених домаћих дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом* и тек треба да уђе у продукцију.

Последњи пирати свакако захтева студиозне и дуготрајне припреме које уз сво поштовање овом тројцу, не могу почети пре него што се претходни филм заврши, па зато сугерисамо продуценту и ауторима да конкуришу на неки од следећих конкурса, на коме ће њихов пројекат сасвим сигурно имати још веће шансе.

Како је наведено у претходним редовима, у овој конкуренцији пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

ЈА ЛИ ГРМИ ЈА Л' СЕ ЗЕМЉА ТРЕСЕ

Редитељ: Синиша Цветић

Продуцентска кућа: Кошутњак филм

Изузетно привлачна и узбудљива тема, до сада на филму недовољно обрађена, а која долази од младог ауторског двојца. Хајдуци и средњи век у комплетној југословенској и српској кинематографији нису добили онолико простора колико заслужују и овај пројекат би то без сумње променио. Постмодернистички језик којим будући филм говори бацио би једно ново светло на историјску тематику и дао један нови филмски рукопис у оквиру оваквог жанра.

У овој фази пројекат тражи још рада на сценарију током којег би се прочистиле линије радње и боље дефинисали односи међу ликовима. Такође је и важно да се јавности представи дебитантски филм редитеља Синише Цветића на основу којег би се увидело да је он редитељ сазрео за овако амбициозан филмски подухват.

Уколико би се се недостаци на сценарију отклонили и произвела нова верзија текста која би била боља и унапређења, уз подршку продукције какву гарантује овај искусан продуцент, сигурни смо да ће нека од следећих Комисија предложити пројекат за подршку.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

ЈУЖНИ ВЕТАР 3

Редитељ: Милош Аврамовић

Продуцентска кућа: РЕЖИМ ДОО

Серијал „Јужни ветар“ је са досадашња два дела постигао успех и стекао публику која се евидентно интересује за криминалистички жанр представљен у локално препознатљивим тематским оквирима. Други део филма, на жалост, иако је био веома гледац, није одржао интензитет који је први део поставио као стандард. Због тога је важно да нови наставак врати квалитативне норме с почетка серијала.

Ширење тематике на криминалне везе Срба и Албанаца свакако је интригантна за велики број потенцијалних гледалаца и обећава занимљив наставак криминалистичке саге али потребно је да аутори наставе рад на унапређењу сценарија како би у наредном периоду добили средства на конкурс. Пре свега би требало унапредити структуру сценарија а затим и изградити комплексније односе између ликова, пре свега протагониста и антагониста. Ако

би у наредној верзији сценарија ове слабости биле отклоњене и сценарио унапређен, веома је извесно да би можда већ на наредном Конкурсу пројекат био одобрен.

Како је наведено у претходним редовима, у овој конкуренцији пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

НАРОДНА ДРАМА

Редитељка: Мирјана Карановић

Продуцентска кућа: THIS AND THAT PRODUCTIONS

Полазна тачка овог сценарија је врхунски програмирана у токове који су сведени у реалан живот данашњице. Иако се већ насловом сугеришу сва трагика и безизлазност у којој се налазе главне јунакиње у једној традиционалној средини попут ове, чини се да сценарио пати баш од мањка одмака од те традиционалне учаурености коју би свом снагом желео да продрма.

И даље сценарио недовољно мотивише поступке својих јунакиња, односно не прати све оно што је наговештено редитељском експликацијом, која је неупоредиво јаснија и одређенија него сам сценарио. Тешко је поверовати у стереотип о народној певачици, која жели да се идеолошки, иконографски па чак и сексуално измести из миљеа који јој је предодређен, када јој је узор једна од главних икона управо тог миљеа, толико да чак и куче назива по њој, а у колима другу музику готово и да не слуша.

Кредити редитеља и продуцента гарантују изводљивост и фестивалски успех овог пројекта, али комисија сматра да би свакако требало још радити на сценарију да би тај фестивалски поход био још успешнији, а и да би филм лакше могао да комуницира са биоскопским гледаоцем. Нарочито би требало обратити пажњу на крај филма, који и даље делује као да је позајмљен из другог жанра.

Како је наведено у претходним редовима, у овој конкуренцији пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу. Међутим верујући у овај продуцентско редитељско сценаристички тим, пројекат препоручујемо наредној комисији на овом Конкурсу.

У СИГУРНИМ РУКАМА

Редитељи: Ивица Видановић, Бранислав Јевић

Продуцентска кућа: HYPNOPSIS

Још један дефицитарни жанр у оквирима српске кинематографије је мелодрама. Пројекат *У сигурним рукама* вешто барата овим жанром а стилски је најближи граничним ауторима француског новог таласа попут Клода Сотеа и Андреа Тешинеа и њиховом специфичном угођају крими мелодраме. Сценарио је јако добро замишљен и реализован, мада је појединим члановима комисије донекле засметало нејасно прелажење из садашњости у прошлост и обрнуто, па би се можда на том пољу дало мало порадити. Подударност животних ситуација главног лика, инспектора, и лика из случаја који истражује, није непозната у филмском свету, али је начин па који је овде коришћена јако суптилан и ненаметљив.

Односи међу ликовима су изузетно добро постављени што баш и није чест случај у српској кинематографији. Сценарио је, стога, свакако највреднији део овог пројекта. Репутација продуцентских кућа Нурпоролис и Сиппамон још једна је од гаранција да ће овај филм угледати светло дана. Комисија, међутим, није подржала овај пројекат, пре свега због тога што није била убеђена да ће дебитантски редитељски тандем, без претходног искуства у овако (и стилски и наративно) захтевним пројектима, успети да се избори за сценаријем који би био озбиљан залагај и за афирмисане редитеље.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

БРИОНСКА ПРИЧА

Редитељ: Арсен Антон Остојић

Продуцентска кућа: SEE FILM PRO

Петар, бивши комунистички функционер из “времена друга Тита”, долази са супругом Лидијом, певачицом и ћерком, тинсјерком Мапом, на Брионе, да би присуствовао отварању изложбе фотографија из тог времена. Неочекивано, заљубљује се у Анабелу, која је вршњакиња његове ћерке... Управо тада, почињу занимљива драмска дешавања. Проблем је што то долази неких двадесетак страна пре краја. До тада, текст је писан сасвим линсарно, утрошено је много времена на дефинисање ликова, атмосферу која постоји на острву, укључујући и компарацију у односу на прошлост, без било какве потребе у односу на будућа дешавања. Као резултат, добијамо неоправдано спор ритам филма, до самих завршних сцена. Расплет у коме се открива да је Анабела, са којом Петар има авантуру, ћерка његовог старог познаника са острва, представља толико пута виђену конструкцију, коју је тешко бранити.

У сценарију има доста непотребних сцена, које превасходно нешто објашњавају, а да то није толико битно за саму причу. Потребно је обратити пажњу и на дијалог, који је повремено обиман. Требало би пронаћи начин да се ова прича приближи широј популацији, осим трећој генерацији, јер сценарио, овако написан, далеко је од тога. Име и претходни радови редитеља, показују да је поправљање сценарија, а тиме и прављење доброг филма, могуће.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

ПРЕСУДА

Режија: Иван Денић

Продуцентска кућа: КИНОСЕНИОР

Пања, судски референт, чија је дужност да печата одлуке, углавном свога таста који је судија, иритиран разним неправдама, одлучује да киднапује Душу, судског извршитеља и да му “суди”. Идеја, у којој појединац, схватајући велике неправде које постоје у савременом свету, покушава да их исправи у домену својих могућности, је у реду, али то захтева веома прецизно опредељење како то направити као филмску причу. Ту у сценарију настају озбиљни проблеми. Први део је дат веома реалистично и стиче се утисак да се ради о тексту који ће се на један савремено, уверљив драмски начин, бавити проблемом који објективно

постоји у друштву. Али, концепт се убрзо мења и тежи ка некој врсти црне комедије која би била логичан избор када би, у филмском смислу, била добро направљена.

Сада у тексту има обиље беспотребних дијалога, некаквих резова, који не би требало да постоје у сценарију и оно што је апсолутна грешка, то је да ликови, како радња одмиче, све више постају карикатуре, што је највећа опасност код ове врсте филма. Тренутно је немогуће жанровски одредити карактер филма, без обзира што су га аутори дефинисали као “крими драмедија”.

Потребно је урадити нову верзију сценарија, потпуно следити жанровску одређеност, ма каква била, а чини се да би прецизно направљена “црна комедија” представљала добро решење.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

НОСИО ЈЕ ЦРНУ ТРАКУ

Редитељ: Страхинја Мацаревић

Продуцентска кућа: TRACKTOR PRODUCTION

Пројекат *Носио је црну траку* као спој историјске тематике и поджанра зомби хорора, је претходних година већ виђен у неким страним кинематографијама. Ово би био први пут да се овакав филм направи и код нас.

Међутим, пројекат је прилично амбициозно замишљен и постоји питање да ли би редитељ дебитант успео да савлада овакав, прилично велики, изазов. Такође је и ушито је и колико би био гледан овакав филм јер реч је о жанру који привлачи круг публике који није превише бројан.

Пројекат такође захтева и даљи рад на сценарију током којег би се идеолошка равна приче комплексније развила и изашла из садашњих оквира у којима је у приличној мери банализована.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

РИБАР И БАЛЕРИНА

Редитељ: Петар Ристовски

Продуцентска кућа: ZILLION FILM

Филм на тему Бомбардовања СРЈ 1999 у којем су Руси једни од главних актера, заснован на истинитим догађајима а пласиран у време глобалне русофобије свакако би био занимљив и интригантан. Можда би чак имао потенцијал и за приказивање ван граница земље.

У сценарију су такође вешто преплетени шпијунска и љубавна прича, и овакав пројекат тражио би посебну врсту стилизације и естетике. То се на жалост није јасно видело у

редитељској експликацији којој евидентно није било посвећено довољно пажње и времена. Читајући експликацију, комисија није могла да види ни контуре будућег филма, ни правац у којем би се кретао како естетски тако и визуелно. Да би овај пројекат на неком од наредних конкурса добио средства редитељ би морао да осмисли стилску и жанровску концепцију са много више посвећености и промишљања коју би представио Комисији.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

НОЋЕЊЕ БЕЗ ДОРУЧКА

Редитељ: Бојан – Вук Косовчевић

Продуцентска кућа: ЕТМ ПРОДУКЦИЈА

Ноћ, потпомогнута звездама падалицама, Београд. Сале, општински службеник, кренуо је да проси своју девојку Милицу, Бели, препотентни, повремено агресивни политичар, Бане, кога зову логично, Ј.П. некадашњи Ђ, Небо, не зна се тачно које му је занимање, ухапшени су због алкохолизованог стања у коме су се нашли и предати полицајцу Милошу, на чување...

Први део сценарија у коме се упознају ликови је неоправдано дугачак. Много тога би требало скратити, јер се релативно брзо схватају карактери, тако да утрошено време на детаљисања, која често прелазе у понављања (првенствено код Салета), доводе до непотребног губљења ритма, који би у оваквом тексту, односно будућем филму, требало да буде пажљиво избалансиран.

Ова верзија сценарија, у многим деловима, делује као текст писан за позориште. Томе доприноси обиље, веома дугачких, дијалога. Већи део радње дешава се у једној, затворској, просторији, па се не види начин како ће се та просторна степњеност разбити. Овако снимљено, било би веома тешко за гледање.

Више комичних ситуација, које би могле бити и на ивици апсурда, сигурно би помогле да ауторове идеје о клаустрофобичном простору садашњице, буду јасније експонирани, а самим тим и уверљивије прихваћене. Помињање Орвела и Хакслија, може да буде интересантно, али дато дискретније, као нека далека инспирација.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финасирају и суфинасирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

НА ТРОМЕЊИ

Редитељ: Мирослав Живановић

Продуцентска кућа: ИТВ СТУДИО А

Пројекат везан за наслеђе деведесетих година, могло би се рећи један у низу. Са великим питањем да ли је та тема за гледалиште а и за фестивалску публику интересантна.

Врелог летњег дана, по окончању ратних сукоба 1995. године, уморни и измучени војник на српској страни, 50-годишњи Јаков враћа се у своје потпуно испражњено и тешко разорено

село на тремеђи Србије, Босне и Хрватске. Крпи свој дом. Не слуги да у селу има још некога. То је лепа и млада Муслиманка, Ајша, која се такође бори за опстанак. У село, међутим, долази још један повратник – знатно млађи Хрват Крешо, и то луксузним аутомобилом, у униформи Хрватске војске. Отвара се нови “фронт”, сада између њега, с једне стране речиче која дели село, и Јакова и Ајше, на другој страни.

Тема филма је, дакле, почетак новог заједништва, насупротив оптерећењима прошлости. Инстинкт опстака. Рудиментарни империјатив продужења живота на коме се темељи драма одрицања од прошлости и сложеног психолошког тражења новог пута у будућност. Планирана подела улога је добра, ликови развијени али сте стиче утисак да би тема љубави и мржње могла да буде упечатљивија у неким тренутцима и изразенија те да на томе још треба радити у самом сценарију али и редитељском приступу. Редитељ са великим искуством, нарочито у раду на ТВ пројектима и великим бројем кратких и документарних филмова, ова пут треба да се одреди стилски према овом филмском пројекту.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане *Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије*, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

ШТО СЕ БОРЕ МИСЛИ МОЈЕ

Редитељ: Милорад Милинковић

Продуцентска кућа: ФИЛМСКА ПРОДУКЦИЈА БОМБОНА

Недовољно обрађивана тема у историји свргнуте династије Обреновић је идеја водиља сценарија употпуњеног са трилерским и мелодрамским детаљима у временском оквиру стварања новог друштвеног поретка. Јасно је у потпуности зашто се сценариста уједно и режисер Милорад Милинковић латио овакве теме, која му дозвољава велику могућност креирања ликова, историски недоречено а са друге стране довољно итригантно да објасни све несавршености младе, обновљене, Српске државности коју још увек притискају остааци Османлиског царства. Прича кроз своју вишеслојност нас упознаје са политичким тренутком у Србији, која је разапета између разних међународних интереса великих сила тог времена. Тежина времена се огледа и у владавини Кнеза Михаила Обреновића и уског круга људи око њега, који себи дозвољавају поступке који нису били прихваћени у друштву које се опоравља од феудалног ropства.

Иако је тема занимљива можемо прихватити да има неких оригиналних елемената али недовољно да би смо могли рећи да је сценарио иновативан и убедљив нити да доноси неки нови унапређен стилски израз. Пројекат је изводљив, према финансијском плану с обзиром да је прихваћен за суфинансирање од стране Телекома. Аутор у својој богатој филмографији нема филм у овом жанру али се не доводи у питање да ли ће пројекат бити доведен до краја.

По мишљењу комисије овај пројекат неће допринети представљању Српске кинематографије на фестивалима или продајом на другим тржиштима с обзиром да је тема врло локална и једино занимљива локалном тржишту. Ово можемо потврдити да овај пројекат нема страних потенцијалних копродукената. Комисија је донела одлуку да се овај пројекат не подржи највише из разлога што је стекла утисак да је у целини овај сценарио неуједначен у смислу да се стекао утисак да је сценарио колаж састављен делова сценарија серије.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

РАВНОТЕЖА

Редитељ: Никита Миливојевић

Продуцентска кућа: ИТАКА АРТ ЦЕНТАР

Разумљиво зашто је режисеру књижевно дело *Шетања* Едвина Крехића била занимљива да се адаптира у сценарио. Људске судбине 90тих година на просторима бивше Југославије тешко кога могу да оставе равнодушним.

Сам сценарио је помало херметички затворен у деловима који се дешава у купеу, сцене у ентеријеру на ратингу разбијају тај тескобан кадар, али недовољно да би се избегла тешка не трепутке претешка сцена. Пазалост овај сценарио не може да буде довољно ритмичан да би оправдао потенцијал филмске приче. Сматрамо да би ово пре могло да буде изврсна позоришна представа, нарочито у режији искусног редитеља попут Миливојевића, пре него филм. Сценарио који смо добили уз конкурсну документацију не доноси иновативно нити доприноси напретку филмског израза.

Комисија сматра да ова тема на начин која је испричана и виђена редитељском експликацијом, није довољно интересантна за презентацију српске кинематографије у целисти, као на другим држиштима тако ни на престижним фестивалима.

Како је наведено у претходним редовима, пројекат не испуњава све критеријуме прописане Законом о кинематографији и Уредбом о критеријума, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и текстом овог Конкурса у мери којој га предложени пројекти испуњавају - и комисија га не предлаже за доделу средстава на овом Конкурсу.

Чланови комисије:

Николина Вучетић-Зечевић, председница

Драган Маринковић

Коста Пешевски

Игор Опич

Драган Јеличић